

Open Brief aan President Santokhi

128 ondertekenaars (21 juni 2022), originele Brief beschikbaar op:

<https://www.change.org/p/president-santokhi-don-t-establish-an-embassy-in-jerusalem>

President Santokhi, open geen ambassade in Jeruzalem

Gericht aan: President Chandrikapersad Santokhi, President van de Republiek Suriname

Het voorstel van Suriname om een ambassade in Jeruzalem te openen schendt Jeruzalem 's internationale beschermde staat, schendt resoluties van de Verenigde Naties en negeert Israëls koloniale en apartheidsregime.

22 juni 2022

Geachte president Santokhi,

Op maandag, 30 mei 2022, werd er aangekondigd dat Suriname, een voormalige Nederlandse kolonie, het plan heeft om zijn diplomatieke representatie in Israël uit te breiden (op het moment een consulaat in Tel Aviv) en een ambassade te openen in Jeruzalem.

Als wetenschappers en praktijkjuristen op het gebied van onder meer het internationaal recht en postkoloniale wetenschappen, *veroordelen wij met klem het voornemen van Suriname om een ambassade te openen in Jeruzalem.*

Zoals hieronder is uitgelegd, zou de oprichting van een ambassade in Jeruzalem meerdere schendingen van het internationaal recht met zich meebrengen en gezien worden als een acceptatie van zowel het gedrag van Israël en Israëls implementatie van een apartheid regime – een misdaad tegen de menselijkheid - en het langdurige kolonialisme tegen de Palestijnen.

Schendingen van het internationaal recht

Een ambassade oprichten in Jeruzalem getuigt van het flagrant negeren van internationaal recht, waaronder talrijke resoluties van de Verenigde Naties (VN) waarin wordt vermeld dat elke eenzijdige verandering van Jeruzalem's status door Israël als nietig en zonder waarde moeten worden gezien.[1]

In het bijzonder bevestigde de Algemene Vergadering van de VN in december 2017 dat alle besluiten en acties die als voornemen hebben om het karakter, de status of demografische samenstelling van Jeruzalem te willen veranderen geen rechtsgevolg hebben, nietig en zonder waarde zijn en moeten worden herroepen in overeenstemming met

de relevante resoluties van de Veiligheidsraad.

In deze context riep de Algemene Vergadering alle staten op om af te zien van het oprichten van diplomatieke missies in Jeruzalem, op grond van resolutie 478 (1980) van de Veiligheidsraad.[2]

Bovendien heeft de VN nooit Israël's soevereiniteit over enig deel van Jeruzalem erkend. Resolutie 478 van de VN Veiligheidsraad eist nadrukkelijk dat “de staten die diplomatieke missies hebben opgericht in Jeruzalem dergelijke missies in de Heilige Stad herroepen.”[3]

Geen van de veranderingen in de status van Jeruzalem, waaronder de verplaatsing van buitenlandse ambassades daar, zijn het resultaat van onderhandelingen tussen Israël en Palestina. Hierom is het verboden voor derde staten om Israël's wijziging van Jeruzalem's status te erkennen, waaronder Israël's soevereiniteitsverklaring daar, wat neerkomt op de onwettige annexatie van gebied, inclusief bezet gebied, welke in strijd is met artikel 2(4) van het statuut van de Verenigde Naties en internationaal gewoonterecht met betrekking tot de zelfbeschikking van de Palestijnse volkeren.

Kortom, het meerderheidsstandpunt van de internationale gemeenschap met betrekking tot de status van Jeruzalem is duidelijk: de status kan niet worden gewijzigd door eenzijdige veranderingen en daarom is Jeruzalem niet de gepaste locatie voor buitenlandse diplomatieke missies.

Apartheid: een misdaad tegen de menselijkheid

Eveneens is het belangrijk om aandacht te besteden aan de zorgen van Palestijnse, Israëlische en internationale organisaties evenals deskundigen van de Verenigde Naties en geleerden, die tot de conclusie zijn gekomen dat Israël een apartheidsregime nastreeft. Apartheid is een misdaad tegen de menselijkheid, zowel volgens het *Internationaal Verdrag van de Misdaad van Apartheid (International Convention of the Crime of Apartheid)*[4] als het *Rome Statuut (Rome Statute)* die de fundering vormt van het Internationaal Strafhof.

Palestijnen met Israëlisch staatsburgerschap worden [behandeld als tweederangsburgers](#), beroofd van vele rechten, waaronder taalrechten, religieuze en huwelijksrechten, die worden toegekend aan Joods-Israëlische burgers.[5] Wellicht beter bekend is dat Palestijnen in de Westelijke Jordaanoever op dagelijkse basis worden geconfronteerd met discriminatie en vernedering door een netwerk van honderden controleposten en wegblokkades, geweld van kolonisten en militaire onderdrukking en het leven naast Israëlische burgers in illegaal gebouwde nederzettingen die vaak dienst doen als militaire basis. Bovendien leven Palestijnen in het bezette gebied van Gaza feitelijk in een openluchtgevangenis, waar ze verlammeende armoede en een grote humanitaire crisis doormaken als een resultaat van Israël's opgelegde blokkade sinds 2007, terwijl enkel een paar kilometer verderop Israëliërs hoge levensstandaarden en bewegingsvrijheid ervaren.[6] Om tot een volledig beeld van deze discriminatie te komen; Israël heeft [Palestijnse vluchtelingen hun rechten](#), zoals bepaald in de Algemene Vergadering van de VN 194, ontzegd.

Amnesty International is de meest recente organisatie die [concludeert dat Israël een apartheidsregime tegen de Palestijnen nastreeft](#). [7] Echter zijn er ook rapporten uitgebracht door talloze anderen, waaronder de Palestijnse mensenrechtenorganisatie [Al Haq](#), [8] [Human Rights Watch](#), [9] de Israëlische mensenrechtenorganisatie [B'tselem](#) [10] en de

Amnesty International is de meest recente organisatie die [concludeert dat Israël een apartheidsregime tegen de Palestijnen nastreeft](#).[7] Er zijn echter ook rapporten uitgebracht door talloze anderen, waaronder de Palestijnse mensenrechtenorganisatie [Al Haq](#),[8] [Human Rights Watch](#),[9] Israëliische mensenrechtenorganisatie [B'tselem](#) [10] en de speciale VN-rapporteur voor de situatie van de mensenrechten in de bezette Palestijnse gebieden (inclusief Oost-Jeruzalem).[11]

Kolonisten-Kolonialisme

Sterker nog, het omschrijven van Israëls beleid tegen de Palestijnen als “apartheidsregime”, hoewel juridisch juist, gaat [niet ver genoeg](#) om de alomvattende, decennialange overheersing en onderdrukking van de Palestijnen uit te leggen.

Net zoals Suriname als voormalig Nederlandse kolonie vanaf 1667 ervaarde, totdat het onafhankelijk werd in 1975, heeft het optreden van de Israëliische regering en leger sinds 1948 miljoenen Palestijnen, en de generaties daarop, van hun land en bestaansmiddelen beroofd via een koloniaal regime.[12] Dit regime heeft de zelfbeschikking van de Palestijnse volkeren geschonden, zoals geoordeeld door het Internationaal Gerechtshof in 2004 (*Juridische Gevolgen van de Bouw van een Muur in de Bezette Palestijnse Gebieden – Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory*).[13] Dit koloniale regime dat het land van Palestijnen in beslag nam, heeft de Palestijnen sociaal en economisch afhankelijk gemaakt van de Israëliische staat, die Palestijnse grondstoffen extraheert terwijl het Palestijnen hun basisdiensten ontnemt.

In de woorden van de Israëliische politiek socioloog Ronit Lentin, is de staat Israël niet enkel een “uitzonderingsstaat”, maar ook een “raciale staat” en een “kolonisten-kolonie”.[14]

President Santokhi, het is nog niet te laat om het juiste te doen, om aan de goede kant van de geschiedenis te staan zoals Suriname dit inderdaad deed aan het eind van de jaren tachtig van de twintigste eeuw, naast andere naties in de Algemene Vergadering van de Verenigde Staten, in solidariteit met de Zuid-Afrikanen die tegen apartheid vochten in Zuid-Afrika en een strijd voerden voor de bevrijding van hun land.[15]

Daarom verzoeken wij u dringend niet door te zetten met het voorstel om een ambassade te openen in de zwaar omstreden stad Jeruzalem, die zowel door Israëliërs als Palestijnen wordt beschouwd als hun hoofdstad.

Eindnoten

[1] Zie bijv. resolutie 478 van de VN-Veiligheidsraad, S/RES/478 (20 aug 1980). Voor een voorbeeld van algemene beperkingen op de regering van Jeruzalem, zie resolutie 181 van de Algemene Vergadering van de VN (Deel II), A/RES/181(II) (29 nov 1947).

[2] Resolutie van de Algemene Vergadering van de VN ES-10/19, A/RES/ES-10/19 (21 december 2017).

- [3] Resolutie 478 van de VN-Veiligheidsraad, S/RES/478 (20 augustus 1980), ¶ 5.
- [4] Internationaal Verdrag inzake de bestrijding en bestraffing van de misdaad van apartheid GA res. 3068 (XXVIII), 28 UN GAOR Supp. (Nr. 30) op 75, UN Doc. A/9030 (1974), 1015 UNTS 243, in werking getreden op 18 juli 1976
- [5] Adalah, Discriminatory Laws Database, uitgebracht op 25 september 2017, beschikbaar op: <https://www.adalah.org/en/law/index>
- [6] B'tselem, 'The Gaza Strip', 2022 (bijgewerkt): https://www.btselem.org/topic/gaza_strip en Palestinian Center for Human Rights, Publicaties, 2022: <https://pchrgaza.org/en/category/other-publications/>
- [7] Amnesty International 2022, 'Israel's Apartheid Against Palestinians: A Cruel System of Domination and Crime Against Humanity', Londen, 1 februari 2022. <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/02/israels-apartheid-against-palestinians-a-cruel-system-of-domination-and-a-crime-against-humanity/>
- [8] Al-Haq 2021, Hoogtepunten Israëls apartheid Regime en roept op tot verantwoording tijdens de 46e zitting van de Mensenrechtenraad, Ramallah: Al Haq, 12 april 2021 <https://www.alhaq.org/advocacy/18174.html>
- [9] Human Rights Watch 2021, A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution, <https://www.hrw.org/report/2021/04/27/threshold-crossed/israeli-authorities-and-crimes-apartheid-and-persecution>
- [10] B'tselem 2021, A Regime of Jewish Supremacy from the Jordan River to the Mediterranean Sea: This is Apartheid, 12 januari 2021. <https://www.btselem.org/apartheid>
- [11] Speciale rapporteur voor de situatie van de mensenrechten in OPT: Israël heeft Palestina een apartheidswereld opgelegd in een post-apartheidswereld (vertaling) – Persbericht, 25 maart 2022. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2022/03/special-rapporteur-situation-human-rights-posed-palestinian-territories>
- [12] Lana Tatour, 'Waarom het niet genoeg is om Israël een apartheidstaat te noemen' *Middle East Eye*, 18 januari 2021. <https://www.middleeasteye.net/opinion/why-calling-israel-apartheid-state-not-enough>
- [13] Internationaal Gerechtshof, juridische gevolgen van de bouw van een muur in de bezette Palestijnse Grondgebied, besloten op 9 juli 2004, beschikbaar op: <https://www.icj-cij.org/en/case/131>
- [14] Ronit Lentin, 'Race and Surveillance in the Settler Colony: the Case of Israeli Rule over Palestine', *Palgrave Communications* 3 DOI: 10.1057/palcomms.2017.56 <https://www.nature.com/articles/palcomms201756>
- [15] Algemene Vergadering van de VN, beleid van apartheid van de regering van Zuid-Afrika: internationale solidariteit met de bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika, 20 november 1987, A/RES/42/23, <https://www.refworld.org/docid/3b00f39d4.html> [geraadpleegd op 31 mei 2022]